

Прийняв удар на себе, захищаючи побратимів

Наталія ТАРКОВСЬКА

З АСТУПНИК командира взводу 128-ї гірсько-піхотної бригади, старший сержант Віталій Маслянка, розвідник із позивним «Акула», героїчно загинув в районі Донецького аеропорту від вибухової хвилі в результаті пострілу російського кадрового офіцера

Таким чином намагався відвести увагу ворогів від побратимів.

Сепаратисти влаштували на Віталія справжнє полювання, саме тому він дав наказ хлопцям відійти назад, коли сам тримав оборону, відстрілюючись кулеметними чергами.

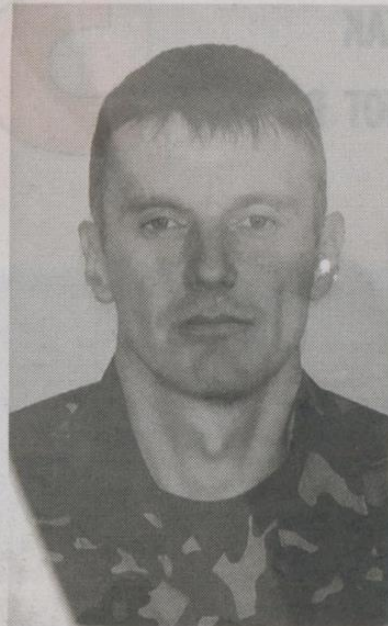
Віталій народився 23 лютого 1972 р. в місті Кокчетав Казахської РСР в сім'ї робітників. У 1981 р. сім'я переїхала до міста Суми, де Віталій пішов навчатися до Сумської загальноосвітньої школи І-ІІІ ст. №19, яку закінчив у 1987 році. Цього ж року вступив до Сумського професійно-технічного училища №24, після закінчення отримав спеціальність «кравець чоловічого верхнього одягу». З

раннього дитинства Віталію подобалося малювати саме одяг, його тягнуло до великого і прекрасного. Неодноразово власноруч шив на замовлення одяг друзям і знайомим.

24 листопада 1990 р. був призваний до армії. Частину служби проходив на Кавказі у складі військової частини №3642 (мотострілецький загін особового призначення), а після проголошення незалежності України був направлений до міста Києва, де і закінчував строкову службу в лавах Збройних сил України.

З 1992 по 1996 роки жив та працював у м. Києві, згодом переїхав до Автономної Республіки Крим, де до 2014 року працював на хімічному заводі. Після окупації півострова повернувся до Сумської області.

Весною 2014 р. пішов до лав Збройних сил України за повісткою і в складі 15-го окремого мотопіхотного батальйону «Суми» приймав активну участь в зоні проведення антитерористичної операції на сході України, бо вважав, що його знання там зараз потрібні. З перших днів поруч з

Віталієм був і його молодший брат Юрій.

Віталій дуже переймався долею України, хвилювався за майбутнє своєї сім'ї, рідних та друзів, тому не міг дозволити, аби хтось зашкодив їхньому здоров'ю і життю. На час перебування в зоні АТО постійно виходив на зв'язок із рідними при можливості.

За характером Віталій був спокійним та дружелюбним. Не любив конфліктів, завжди шукав компроміс. Дуже цінував свою сім'ю. При змозі завжди навідував батьків та допомагав їм по господарству.

В квітні 2015 року демобілізувався, а в липні того ж року знову пішов на фронт у складі 128-ї гірсько-піхотної окремої механізованої бригади. Відслужив рік і 5 місяців, адже йому не було заміни.

В день загибелі якраз повернувся із чергування, повинен був відпочити. Але ситуація не залишала вибору, тому Віталій проявив ініціативу на полі бою. Почався обстріл, і Віталій наказав відійти до бліндажу, а сам лишився відстрілюватись від ворогів. Проте ракета влучила у відбійник і вибухова хвиля забрала життя Віталія. Його героїчна загибель захистила життя побратимів. Фатальності рідні не очікували, проте батькові Віталія снився його покійний батько, тому в той роковий день батьки бійця дуже хвилювались.

«Стояли стреляли с пулемета,

он хлопчика отодвинув в сторону, сказав – дай я. Начался бой, и он с пулемета стрелял. Этот хлопец отошел в сторону и просто сбоек за ним стоял. Ракета прилетела на опорный пункт, ударила... Он принял удар на себя», – розповів військовий побратим Віталія Маслянки.

Розлучений. Залишилися батьки, 23-річна донька Христина та молодший брат Юрій.

Похований Віталій Маслянка з усіма військовими почестями на Алеї Слави Центрального кладовища у м. Суми. Указом Президента України від 29 вересня 2016 року № 421/2016 за особисту мужність і високий професіоналізм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі, Маслянка Віталій Іванович посмертно нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

Рішенням Сумської міської ради від 26 жовтня 2016 року № 1258-МР Віталію Івановичу було присвоєне звання «Почесний громадянин міста Суми» (посмертно).